

WEDEROM: VANGEN MET GELUID

In "Op het vinketouw" van juli 1988 schreven we over het vangen met geluid van nachttrekkers.

Het was ons toen nog niet bekend dat het VT hier zeer veel kritiek op zou leveren, zonder de betrokkenen daarbij in te schakelen.

Als antwoord op deze kritiek wil ik onze ervaringen vermelden. "Nachtvangen" is het in geen geval, daar wij voor de aanvang van deze methode enkele nachten met open mistnetten en geluid hebben gewerkt, waarbij ieder half uur gecontroleerd werd. Er was sterke trek maar er kwam geen vogel in de netten.

Al gauw hadden we door dat de vogels pas aan het einde van hun trek, enkele uren voor zonsopgang omlaag kwamen, in de bosjes gingen rusten en als het licht werd rondscharrelden en daarbij werden gevangen.

Eigenlijk dus hetzelfde resultaat gaf Jan Wouters in hetzelfde nummer van OHV aan bij het vangen van lijsters.

Al vele jaren hadden wij waargenomen, dat als wij in de herfst enkele uren voor zonsopgang door de duinen naar onze vinkenbaan reden er vaak lijsters en andere kleine vogels op de weg zaten en dus kennelijk niet verder trokken.

We pasten ons systeem dan ook aan en schakelden de recorders een aantal uren voor zonsopgang in.

Dat de vogels in de herfst door het geluid in een verkeerd biotoop komen betwijfel ik sterk, daar dezelfde soorten overdag overal in het duin aanwezig zijn en voorheen ook tijdens daglicht met geluid

werden gevangen. Alleen trekken we door het geluid meer vogels naar ons toe, hetgeen dan in wat grotere vangsten tot uiting komt. De veiligheid van de vogels en onze betrouwbaarheid bij het ringen staat altijd voorop.

J. van Tussenbroek